

Tabel 2. Multiplikative præfikser

Tal	Multiplikation af simple substituentgrupper	Multiplikation af sammensatte substituentgrupper	Sammensætning af identiske enheder
0.5	semi ¹⁾	—	—
1	mono ²⁾	— ²⁾	—
1.5	sesqui ¹⁾	—	—
2	di	bis	bi
3	tri	tris	ter
4	tetra	tetrakis	quater
5	penta	pentakis	quinque
6	hexa	hexakis	sexi
7	hepta	heptakis	septi
8	octa	octakis	octi
9	nona	nonakis	novi
10	deca	decakis	deci
11	undeca	... osv.	
12	dodeca		
13	trideca		
14	tetradeca		
15	pentadeca		
16	hexadeca		
17	heptadeca		
18	octadeca		
19	nonadeca		
20	icosa		
21	henicosa		
22	docosa		
23	tricoso		
24	tetracoso		
	...		
30	triaconta		
31	hentriaconta		
32	dotriaconta		
	...		
40	tetraconta		
	...		
50	pentaconta		
60	hexaconta		
70	heptaconta		
80	octaconta		

Tabel 2

	Multiplikation af simple substituentgrupper	Multiplikation af sammensatte substituentgrupper	Sammensætning af identiske enheder
Tal			
90	nonaconta		
100	hecta		
<i>n</i>	oligo, poly ³⁾		

- 1) IUPAC har tidligere nævnt disse præfikser som værende 'nødvendige på visse sprog'. De seneste publikationer har ingen eksempler på brugen af dem.
- 2) Ved 'mono' findes ingen »kis-form«. Præfikset 'mono' er i princippet altid overflødig, men kan medtages i et navn for tydelighedens skyld (fx natriummonohydrogenphosphat, carbonmonoxid, nitrogenmonoxid; bemærk fjernelse af dobbeltvokal i lige netop sammensætningen 'monoxid').
- 3) Forstavelsen 'oligo' er ikke del af den systematiske nomenklatur, men kan anvendes ved navngivning af stofklasser, fx oligopeptider, oligosulfider. Grænsen mellem brugen af 'oligo' og 'poly' er ikke skarp, men almindeligvis skilles ved 5-10 enheder, således at fx tripeptidet glutathion (⊕ 3.11.1.2) er et oligopeptid, men insulin (51 aminosyrerester) et poly⊖peptid. I visse sammenhænge går man direkte fra 'mono' til 'poly', fx mono- og polyvalente syrer og alkoholer.